

При очертването на перските пјеси и баллади, нека
ми е позволено да отбѣлжа пжтень, че доста отъ тѣхъ сж
обработки на чужди мѣтиви, прѣсъздаване на застигнати,
или просто свободни прѣводи.² По немески първобитни ли-

² Вижъ H. Düntzer, Erläuterungen Leipzig 1875—76, 6 книг.

тератѣрни понятия, такова едно ползуване отъ чуждото
добро е непростително платетство, отнематъ всѣко значение
на даденото творение. Погледнато леко на работата, дѣйстви-
телно като че ли това е тъй; обаче ние тука стоимъ прѣдъ
единъ въпросъ, отдавна вече рѣшенъ и отъ теоретичитѣ по
искуството и отъ самитѣ художници.

Гете самъ исповѣдва, — малко значи дали азъ това
и онова съмъ заемъ било отъ живота, било отъ всяка книга
доста е че отъ съмъ се възползувалъ както трѣбва, отъ
заетото. А като казва както трѣбва, той има прѣдъ очи ду-
митѣ на Еристотели: на художника е позволено да се пол-
зува отъ чуждъ материалъ доста е той притова да внесе
и нѣщо свое¹; такова свое нѣщо, което да придаде на

¹ Eristoteles, poetik. üb. von.

заетото новъ обликъ. Само онова, което и слѣдъ като мие
прѣзъ наши рѣцѣ остане пакъ чуждо — на което ние не-
можемъ да придадемъ новъ обликъ, да го извадимъ рѣ ново
освѣтление прѣдъ свѣта — само то бива безъ самостоятел-
но значение. Шекспиръ не е измислилъ своя Хамлетъ, Гете
свой Фаустъ, нито въ цѣлостъ нито въ отдѣлни части, по
Фаустъ е Гетевъ и Хамлетъ Шекспировъ, защото тѣ сж имъ
дали свои физиономии.

да се извърши

Станислав

кн. № 436

1875
1876

1875
1876